

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

Datum 30. 3. 2012

Skupina divadla

MDB

Vaše jméno Dorota Lichvárová, Hanáková Eva

Demografické údaje o respondentovi

Věk 45 (roč. 1967)

Pohlaví žena

Studium VŠ

Povolání učitelka

Poznámky

- Poprvé v divadle na základní škole, 7-8 let
- Poprvé v MDB zhruba před 3 lety
- Nemá abonmá do MDB

Na co se těšíte, když jdete do Městského divadla?

Že si odpočinu, že něco nového zažiju, uvidím, budu mít zážitek.

A na jakém představení jste byla naposledy?

Naposledy jsem byla na Past na myši v Mahenově divadle.

A v Městském divadle?

V Městském divadle, to jsem byla na činohře Ideální svatba? Bud' Ideální manžel nebo Úplně dokonalá svatba?

Aha, Ideální manžel je v Mahenově.

Ano, aha, Dokonalá svatba, je to činohra. Letos jsem na muzikálu ještě nebyla.

Takže vyhledáváte spíš tu činohru?

No mně se nejvíc líbí muzikály, ale chodíme i na činohru, já myslím, že je to padesát na padesát.

Na co se teda nejvíc těšíte, když jdete do toho divadla? Je to, jste říkala, že se vám líbí ty muzikály, nebo je to například obsazení, výprava, cokoliv?

Spíš ten zážitek, spíš jako emocionální zážitek.

Jako komplexně?

Komplexně, protože nějak to obsazení ani jako nesleduji, ani ty herce jako dohromady neznám, ale že prostě z toho budu mít takový nějaký pocit, odpočinek jo.

A teda konkrétně to Městské divadlo, to je jedno jestli muzikál nebo činohra, co vás vede, jako to že si vyberete to Městské divadlo, že se prostě rozhodnete pro to Městské divadlo?

Mě hlavně k tomu vede to, že kolegyně objednává lístky pro školu a já se vždycky s ní tak trošku svezu, protože se sháněním lístků je problém, bývá to představení obsazené, takže teďka, když jsme kupovali lístky na činohru, protože jsme dostali od Ježíška na Vánoce poukázku na pět set, že si můžeme vyřídit, tak to vyřizoval manžel a měl takovou tu nějakou rezervaci před tím a tak dále, takže i to úsilí, než se člověk do toho divadla dostane je značné, takže já se ráda s ní svezu, když objednává pro školu, tak jdu taky.

Takže vlastně ona je iniciátorem nebo vy jste?

Ona je iniciátorem a já se k ní přidám.

A hodnotíte nějak nebo všímáte si repertoáru Městského divadla, co vlastně uvádí? Nebo prostě berete to, co přichází?

Tak všímám si, protože třeba v té činohře už loni jsem říkala, že bych chtěla jít ráda na Někdo to rád horké a vůbec jsme se tam nějak nedostali, tam bylo nějak obsazené, a z těch muzikálů třeba se těším na Divou Báru, protože na jdeme koncem dubna, takže na tu se těším, protože je to nové a už jsem vlastně pár recenzí četla, tak jsem zvědavá, jak to bude vypadat. Šestnáctého dubna máme Jekylla a

Hyda, tak taky, to zase dcera chválila, taky studuje, tak si můžu říct, že to sleduju. Nechodím zase úplně na všechno, protože byla i nabídka na nějaký Květ?

Kvítek z hororu?

Kvítek z hororu, to mě nezaujalo, to jsem ani jít nechtěla.

A nezaujal vás titul nebo název nebo jste zvyklá si něco o tom zjišťovat, jako o té dané inscenaci?

To téma mělo být vlastně, já nevím, trošku taková klasika, že tam byly prvky fantastična a shodou okolností jsem s jednou známou mluvila, která říkala: „Taky mě to nějak neoslovilo.“ Tak já už jsem potom ani ty peníze neobětovala, nevěnovala na to, a vybrala jsem si něco jiného.

Na doporučení?

Taky.

A říkáte, že jste četla nějaké pozitivní recenze na to, tak jste zvyklá vyhledávat nějaké recenze?

Ne, já čtu Mladou frontu a tam něco objevím, tam psali asi dvakrát právě, že je to jiná Divá Bára než vlastně psala Němcová, že už jsou tam ty prvky, třeba já nevím, že ta Divá Bára už je taková razantnější jo, taková spíš jako dáblice než prostě tam v té literatuře. Takže co se mi dostane pod ruku, tak si to přečtu.

A vyhledáváte recenze někdy i po představení? Že jste to viděla a chcete se...?

Ne, nevyhledávám, jenom prostě když se objeví noviny, tak náhodně, si řeknu, jé na tom jsem byla, tak si to přečtu, tak ten názor třeba mám jiný nebo souhlasím, ale nevyhledávám záměrně.

A znamená pro vás divadlo například i setkání s přáteli, myslím teda konkrétně Městské divadlo Brno, že se tam potkáte, nějaká větší skupina lidí nebo s partnerem jdete?

Já chodím s manželem, chodím i s dcerami, jako mám dcery studentky, tak právě proto jsem si říkala, že potřebujete pomoci s touto prací, tak mé dcery tak budou psát práci, takže jim taky třeba bude potřeba pomoci, tak jsem právě proto přišla. Takže chodíme s rodinou, ale můžeme třeba, když ty lístky objednááme takhle třeba hromadně, tak můžeme oslovit i naše kamarádky, které už s námi nepracují, zeptat se jestli nechtějí s námi jít, takže znamená ro setkání s přáteli.

Připravujete se nějak speciálně na návštěvu divadla? Myslím, například po té fyzické stránce, co já vím, obléct se, účes anebo takového něco? A potom ta druhá stránka, že si například všimnete toho, na co to vlastně jdete, zamyslíte se nad tím, co by mohl znamenat ten název nebo kdo to vlastně napsal?

Třeba když jsem teďka hovořila o té Divé Báře, tak jako vím, napsala Bořena Němcová, tvůrce byl Štědroň, slavil i výročí měl kulatiny, takže to se tak ke mně dostane nebo kouknu na internet. A co se týká té samotné fyzické přípravy, no tak do divadla se člověk obleče jinak.

No to je pro vás přirozené, ale pro někoho ne, tak proto se ptám.

My to bereme v rodině, jako jdeme do divadla, tak se oblečeme, připravíme, jedeme autem, protože máme podpatky, a i v té škole, když jdeme s dětmi, tak kolegyně dělá tady tu propagaci do škol

prostě, že do divadla se chodí slušně oblečení, třeba vím, že hoši, jim roste velmi rychle noha v té pubertě že, že mají problém s obutím, tak říká ano, jako pokud máte černý botasky, tak si je vezměte, třeba my to chápeme, ale ať máte košili, ať máte kalhoty, ať nejedete v nějakých odrbaných riflích a v tričku. Takže ty děti jsou k tomu vedeny takhle ve škole. Jako je to zážitek, je to něco výjimečného.

Takže by tam měl patřit i výjimečný oděv?

Společenský, zase není třeba, jít před tím divadle do kadeřnictví a mít úplně něco nového, ale aby člověk neměl všední, pracovní, a oblékl se trošku slavnostně.

A vadí vám, když přijde do divadla někdo nevhodně oblečený? Teda co podle vás je nevhodné oblečení a jestli vám to vadí?

Vadí, jako může se stát, že člověk třeba spěchá a už by se nestihl převléknout, nepočítal s tím, může se stát, ale většinou se obávám, že se jedná o ignoraci prostě tady, že nějakou úctu ten člověk prokazuje tím, že se připraví, že se i hezky obleče, že to působí i na okolí, že všichni signalizují ano, je to pro nás taková událost, užijeme si ji, budeme slušní, že spíš ukazuje, že je mu to jedno, že je takový mírně řečeno ignorant.

A mohlo by se stát, že by vás to natolik pohoršilo, že byste mu něco řekla tomu člověku?

Tak jako cizímu člověku bych si netroufla, jako kdyby to byl náš žák, tak bysme mu říkali, no sice si přišel do toho divadla, ale příště by bylo lepší, kdybys svůj oděv změnil, podívej se, tady jsou vesměs všichni... jo, ale cizímu člověku ne.

A vyhovují vám přestávky v Městském divadle? Jejich délka, nebo to kde jsou časované, rozdělené?

Já myslím, že ano, že je to takové vhodné, načasované, nikdy jsem se nezamýšlela nad tím, že by to mělo být jinak.

A jak trávíte přestávku?

No, pokud nejdu na toaletu, tak si dám třeba něco na pití a hovořím s přáteli právě, se kterými tam jsem, s partnerem, se známými, pokukujem po oblečení, co diváci nosí.

A ceny v bufetu se vám zdají přijatelné nebo máte nějaký názor k tomu?

Tak přijatelné, no protože jsme v kulturním zařízení, nejsme v supermarketu, takže samozřejmě jsou o něco vyšší, ale nejsou tak vysoké, abychom si je nemohli koupit, když jsme na místě, takže si myslím, že jsou přijatelné.

Navštěvujete divadelní klub?

Ne, divadelní klub nenavštěvuju.

Jako nikdy u vás nevznikla ta potřeba nebo zkrátka...?

Ani jsem se nad tím nezamýšlela.

Jaké další kulturní instituce navštěvujete kromě divadla? Kino, nějakou filharmonii, nebo výstavy, cokoliv?

Kino taky občas, ale už jsem dlouho nebyla v kině, to dávám přednost skutečně divadlu, plesy tak taky patří?

Samozřejmě.

Chodíme tančit, dokonce jsme teďka chodili s manželem do tanečních pro dospělé, výstavy teďka Obrazy mysli byly, nebo Zkamenělý svět občas zajedeme. Já toho celkem dost prochodím i s dětmi, třeba já nevím, kulturní pořady bývají i třeba preventivní že jo, v Divadle Bolka Polívky tam bývají, anebo výstavy, muzeum, jako neprojdou všechno.

A co jste tak viděla za poslední měsíc nebo týden, jak si vzpomenete?

Jako za tu kulturu?

Ehm.

Tak za ten měsíc...

Cokoliv.

Za poslední měsíc, to jsem opravdu byli Past na myši, v kině jsme nebyli...za poslední měsíc...mě víc za poslední měsíc nenapadá. To bych musel jmenovat třeba od začátku roku, to jsme byli na plese, byli jsme právě na té výstavě zkamenělin jo, ale za ten poslední měsíc...šestnáctého dubna se také blíží a to máme toho Jekylla a Hyda.

Považujete televizi za nějaké kulturní médium, nebo u vás doma to berete jako nějaký krok ke kultuře?

No tak to by mohl být krok ke kultuře, ale takových kulturních pořadů je tam málo, to by člověk musel opravdu jenom vyzobnout, to pak u toho nic nedělám a jenom se dívám na televizi, ale to bývá málo, já nevím, dvakrát třikrát do roka třeba, ale většinou je to spíš na tom konzumu, že člověk třeba u toho něco dělá a má u toho televizi jako kulisu, nebo nějaké zpravodajství, jak bude zítra nebo co se zase stalo, nebo to prostě tak běží pro někoho jiného a já pomrkávám. Takže šlo by opravdu kulturu dostat do té televize víc, ale je to zahlceno všelijakými pořady, já říkám pochybnější kvality.

Říkala jste, že byla v tom Mahenově divadle, jste zvyklá navštěvovat i jiná divadla kromě Městského a Mahenova divadla, teda Národního?

V Divadle Bolka Polívky, tam chodíme, ale nebyli jsme v tomto roce, byli jsme třeba v minulém, třeba tam jezdí Pražáci, jezdí tam Divadlo Kalich, nebo Zedníček a Švandová, tak ti jezdí spolu, takže to Divadlo Bolka Polívky, ještě máme...jo v Redutě jsme taky byli a víc už myslím neexperimentujeme. V Huse na provázku tam jsme nebyli, nebo menší divadla, tam jsme nebyli.

A teda jdete do toho Mahenova, do Reduty nebo do Bolka, že si tím kompenzujete nějakou mezeru, kterou vám Městské divadlo nebo tam zkrátka jdete, protože tam chce jít?

Že tam jdeme, protože tam chceme jít, my se nezaměřujeme jenom na jedno divadlo, takže druh představení nebo i druh divadla, jak se to šikne.

Dokážete si představit, že byste odešla z představení v polovině, například přes přestávku nebo po čas představení?

Já jsem to ještě nikdy neudělala, vím o známé, která odešla třeba v polovině, ale odešla o přestávce, ale myslím si, že by takhle člověk divadlo opustit neměl, buď se mu to opravdu nelíbí, nebo člověku naráz přišlo špatně. Pokud mně by bylo dobře fyzicky a to divadlo bylo v tom duchu, co já bych očekávala, tak bych určitě jako neodešla, nestalo se mi to, že bych až tak to divadlo nesnášela, prostě tak bych byla znechucená, že bych musela odejít.

Umíte si představit, co takového by se muselo stát, kromě nějakých těch zdravotních problémů, jestli víte o něčem, co by se muselo odehrát na té scéně, aby vás to zvednout se a odejít?

Možná, já nevím, odbytá práce herců, třeba špatné výkony, a třeba protože ti lidé jako takovou pěknou práci vůči těm, než to nastudovali, všechno se připravilo, já mám úctu a vydržím a většinou to není ani potřeba. Nebo třeba kdyby někdo z herců byl opilý a měl tam nějaké vulgarismy, spíše tady z této strany.

Rozumím. A teda už jen takové technické otázky, faktografické spíš. Já vás poprosím váš obor, zaměstnání?

Učitelka.

Bydlíte v Brně nebo mimo Brno?

V Brně.

Poprosím vás váš rok narození?

1967.

A vzpomenete si, kdy jste byla poprvé v divadle úplně?

Ne, my jsme jezdili, už když jsem byla na prvním stupni základní školy, tak kdybych řekla, že ve druhé třídě, to mně mohlo být tak sedm, osm roků, za socialismu, a pamatuju si Strakonického dudáka, nevím, jestli byl první, ale Strakonického dudáka si pamatuju.

A vzpomenete si, kdy jste byla poprvé v Městském divadle Brno?

No nebude zas tak složitý, protože my tam dlouho nechodili, já si myslím, že to mohlo být tak před třemi lety a první představení už si nevpomenu. My jsme tam nechodili, protože můj manžel to tak nějak odmítal, on na ty muzikály není, a potom právě jsem se lidově řečeno svezla s tou svou kolegyní, pak jsem tam šla s ní, pak jsem přitáhla i manžela, který tvrdil, že na ty muzikály není a líbí se mu to.

A je pro vás divadlo finančně nákladná záležitost?

Určité peníze to stojí, když jdou čtyři nebo pět lidí do divadla, tak to něco stojí, ale pokud je to jednou za čas nebo je to spojeno s nějakou oslavou nebo výročím pro rodinu, tak spíš dáme přednost tomu divadlu, než večeři v té restauraci nebo něčemu podobnému, takže to kolikrát spojíme s tímto, jako je

to určitá zátěž, ale není to taková zátěž, kterou bychom nějak dlouhodoběji řešili, že bychom si řekli, nemůžeme jít častěji než jednou za sezónu, to zase ne.

A přivítala byste, kdyby byly ty lístky levnější?

Určitě, ale to si myslím, že nejde za tu cenu, jako kdyby se ty lístky snížily, tak to nejde prostě provést. Všechno něco stojí.

Tak to je úplně všechno, děkuji.